ΤΟ ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΟ ΕΡΓΟ ΤΕΧΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΑΠ' ΤΟ ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟ, ΣΦΗΝΩΜΕΝΗ

ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΕΝΟΣ ΜΠΑΤΣΟΥ!

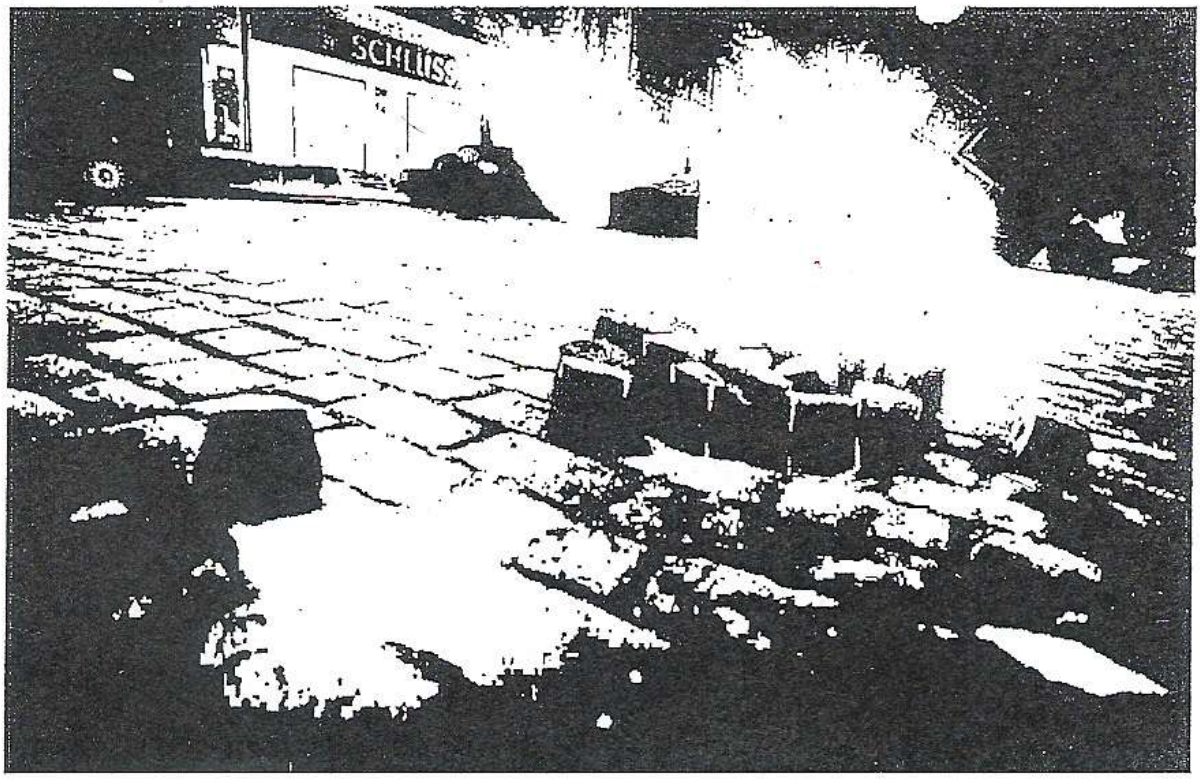

ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΣΤΕΚΙΟΥ 'ΝΑΔΙΡ'

#2

[τεύχοσαφιερωμένοστισφωτεινέσνύχτεςτηςγαλλικήςεξέγερσης]

ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2005

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

...Θα μπορούσε να έχει ξεκινήσει από το οτιδήποτε. Όταν είσαι μετανάστης εδώ, είσαι παγιδευμένος στα σκατά. Μα πραγματικά σας εκπλήσσει το ότι γίνονται όλα ανάλωμα του πυρός;
(Momo, 26 χρόνων, Aulnay-sous-Bois)

Την Πέμπτη 27 Οκτώβρη, μια παρέα μαθητών έπαιζαν ποδόσφαιρο στο Clichy-sous-Bois (υποβαθμισμένο προάστιο 30.000 κατοίκων, οι περισσότεροι απ' τους οποίους είναι μετανάστες ΄β και ΄γ γενιάς). Ξαφνικά εμφανίστηκαν αστυνομικοί για να κάνουν έλεγχο χαρτιών, όχι τυχαία μιας και απ' τον Οκτώβρη έχουν ενταθεί τα μέτρα αστυνομοκρατίας στα προάστια του Παρισιού με μόνιμη παρουσία ένοπλων μονάδων μπάτσων, κάμερες, ελέγχους κλπ. Τα παιδιά έφυγαν τρέχοντας καθώς μερικά δεν είχαν χαρτιά. Τρία απ' αυτά κρύφτηκαν σ' έναν υποσταθμό υψηλής τάσης και μετά από καταδίωξη, έπαθαν ηλεκτροπληξία. Οι Ziad Benn (17 ετών) και Banou Traore (15) πέθαναν ενώ ο Metin (21) τραυματίστηκε σοβαρά. Από το βράδυ εκείνο το Clichy-sous-Bois φλέγεται. Νεολαίοι επιτίθενται σε αστυνομικούς, πυρπολούν αυτοκίνητα και εμπορικά καταστήματα. Οι μπάτσοι προσπαθούν να τους καταστείλουν πραγματοποιώντας εκατοντάδες συλλήψεις. Η εξέγερση εξαπλώνεται από γειτονιά σε γειτονιά, και σύντομα αγκαλιάζει τις μεγαλύτερες πόλεις της Γαλλίας.

Μάθε πως η μέρα καταστρέφει την νύχτα, η νύχτα χωρίζει την μέρα στα δυο...
(The Doors)

Ενώ οι συγκρούσεις έχουν επεκταθεί στο Seine St Dennis όπου και πυρπολούνται 315 οχήματα, δεκάδες καταστήματα - εμπορικά κέντρα, σχολεία, τηλεοπτικά συνεργεία, 2 αστυνομικά τμήματα, τρένα του μετρό (με αποτέλεσμα τη διακοπή της κυκλοφορίας του), ο πρωθυπουργός Ντε Βιλπέν δηλώνει: «η γαλλική δημοκρατική πολιτεία δεν θα υποχωρήσει απέναντι στη βία. Την τελευταία λέξη θα την έχει η δικαιοσύνη και η έννομη τάξη», για να λάβει τις ανάλογες απαντήσεις απ' τους εξεγερμένους που πυροβολούν με αληθινά πυρά και τραυματίζουν 4 μπάτσους. Παράλληλα φημολογείται ότι θα χρησιμοποιηθούν μονάδες του γαλλικού στρατού στην κατάπνιξη της εξέγερσης. Στις 7/11 οι

εξεγερμένοι επιτίθενται με μολότοφ σε πυροσβέστες και αστυνομικούς, πολλοί από τους οποίους τραυματίζονται, ενώ κάθε νύχτα καίγονται εκατοντάδες οχήματα και εμπορικά καταστήματα (πριν αρχίσουν τα επεισόδια καίγονταν κατά μέσο όρο 90 αυτοκίνητα κάθε βράδυ στη Γαλλία). Οι ταραχές την όγδοη νύχτα επεκτείνονται και στο Ντιζόν, πρώτη περιφέρεια εκτός Παρισιού. Στις 6/11 έρχεται στο φως έρευνα που θέλει την αστυνομική βία αυξημένη κατά 18,5% για έβδομη συνεχή χρονιά. Την επόμενη νύχτα πυρπολούνται 1408 οχήματα σε 274 περιοχές, ενώ σημειώνονται 400 συλλήψεις. Επίθεση με μολότοφ δέχονται επίσης δυο εκκλησίες. Στις 8/11 η κυβέρνηση κηρύττει τη χώρα σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Στις 13:09 ενεργοποιείται νόμος του 1955 που επιτρέπει την επιβολή απαγόρευσης κυκλοφορίας και τη διεξαγωγή αστυνομικών ερευνών στις λαϊκές συνοικίες, που ίσχυε κατά τον πόλεμο της Αλγερίας. Σημειώνεται ότι ο νόμος δεν είχε εφαρμοστεί τον Μάη του 1968. Ο υπουργός εσωτερικών Σαρκοζύ δηλώνει πως η αστυνομία θα διεξάγει έρευνες με την υποψία και μόνο κατοχής όπλου. Την επομένη πυρπολούνται 11 οχήματα στο Βερολίνο και την Κολωνία, ενώ οι ταραχές έχουν εξαπλωθεί στις γαλλικές πόλεις Rouen, Lille, Toulouse, Nice, και πιο δειλά στην Marseilles, όπου ο δήμαρχος δηλώνει πως θα αποφευχθούν χάρη στην ιδιότυπη πολεοδομία που εσωκλείει τις φτωχογειτονιές στο κέντρο της πόλης, όπου και ελέγχονται ευκολότερα. 4,5 εκατομμύρια άνθρωποι, πάντως ζουν στα γκετοποιημένα προάστια των γαλλικών μητροπόλεων. Στις 10/11 καίγονται πάνω από 380 οχήματα. Στην Carpentras επίθεση με μολότοφ έγινε σε τζαμί. Στη Rambuillet (Παρίσι), καταστράφηκαν ολοσχερώς δυο καταστήματα. Οι μπάτσοι ανέφεραν 162 συλλήψεις. Μέσα σ' ένα κλίμα ξενοφοβίας που καλλιεργούν τα ΜΜΕ αβαντάρεται η ακροδεξιά, κι ο λαϊκιστής Λεπέν κατηγορεί τους εξεγερμένους ως πιόνια του Σιράκ και καλεί τον στρατό να επέμβει, ενώ φασιστοειδή καλούν συγκέντρωση στον πύργο του Άιφελ, «ενάντια στη βία των εξεγερμένων», που δεν μαζεύει ωστόσο πάνω από 200 άτομα... Τις επόμενες μέρες (και νύχτες) διάφορες πράξεις αλληλεγγύης εκδηλώνονται σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Ολλανδία, το Βέλγιο, Η Γερμανία, η Ελλάδα. Στις 12 Νοεμβρίου, παρά την απαγόρευση κυκλοφορίας, οι συγκρούσεις μεταφέρονται από την περιφέρεια στο κέντρο της Λυόν, δεύτερης σε πληθυσμό γαλλικής πόλης. Ταραχές σημειώνονται και στα περίχωρα των περισσότερων γαλλικών μητροπόλεων. 2 μέρες μετά το

υπουργικό συμβούλιο εγκρίνει σχέδιο νόμου για τρίμηνη παράταση των εκτάκτων μέτρων ασφαλείας.

ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ
Στο Παρίσι κλονιζόμενος ο πύργος του αγίου Ιακώβου
Όμοιος με ηλιοτρόπιον
Χτυπά καμμιά φορά με το μέτωπό τον Σηκουάνα και η σκιά του γλιστρά
Ανεπαίσθητα ανάμεσα στα ρυμουλκά
Την στιγμήν εκείνην ακροποδητί μέσα στον ύπνο μου
Κατευθύνομαι προς την κάμαρά όπου είμαι ξαπλωμένος και βάζω φωτιά
Δια να μη μείνει τίποτα από την συγκατάθεση που μου απέσπασαν...
(Αντρέ Μπρετόν – Μετάφραση: Ανδρέας Εμπειρίκος)

Παρά τις εκατοντάδες συλλήψεις, οι νεολαίοι δεν το βάζουν κάτω. Αντίθετα, οργανώνονται σε ομάδες συνοικίας, με γουώκι-τώκι και διαδικτυακή επικοινωνία, είναι εφευρετικοί, αλλάζουν θέσεις συνεχώς αφού γνωρίζουν τέλεια τα στενά και τις εγκαταλελειμμένες πολυκατοικίες των προαστίων. Ταυτόχρονα αναπτύσσεται ένας ιδιόμορφος ανταγωνισμός ανάμεσα στις διάφορες συσπειρώσεις, που διαγωνίζονται πλέον ποιος θα κάψει τα περισσότερα αυτοκίνητα. Το πάθος τους είναι αντιστρόφως ανάλογο της αθλιότητας της καθημερινής τους ζωής, και παρά τις υποσχέσεις για βελτίωση των συνθηκών ζωής τους, για διάλογο κλπ δεν το βάζουν κάτω (*Στη Γαλλία, αρκεί να είναι κανείς κάτι για να θέλει να είναι το παν.(Κ. Μαρξ, Συμβολή στην Κριτική της Φιλοσοφίας του Δικαίου του Χέγκελ)*) ή με τα λόγια ενός εξεγερμένου: «*Οι μεγαλύτεροι προσπάθησαν να μας ηρεμήσουν, αλλά εμάς δεν μας νοιάζει. Είναι η αρχή του πολέμου, αυτό να το θυμάστε!*». Την ίδια στιγμή ο Ντε Βιλπέν βεβαιώνει πως «τα επεισόδια τα υποκινούν οργανωμένα δίκτυα του εγκλήματος», Ο Σαρκοζύ κάνει λόγο για «αποβράσματα και καθάρματα, και καλεί σε υπεράσπιση της τάξης και της δημοκρατίας έναντι των συμμοριών» ενώ ο Λεπέν μιλά ανοιχτά για εμφύλιο πόλεμο. Η γαλλική εκκλησία πάλι, προθυμοποιείται να «δώσει στους απεγνωσμένους νέους ελπίδα στη ζωή και μάθημα σεβασμού», ενώ η ένωση ισλαμιστικών οργανώσεων εξέδωσε φετφά που «καταδικάζει έντονα τη βία, και απαγορεύει στους μουσουλμάνους που ζητούν τη θεία χάρι να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε πράξη που στρέφεται τυφλά ενάντια σε δημόσια ή ιδιωτικά αγαθά ή που μπορεί να βλάψει τη ζωή άλλων». Τα

ΜΜΕ, ενορχηστρωμένα από το κράτος, προβάλλουν την εξέγερση αρχικά σαν ελάσσονα ισλαμική τρομοκρατία κι έπειτα ακροβατούν σε γλυκανάλατες όσο κι ανέξοδες διαπιστώσεις περί νέων χωρίς όνειρα, ενώ πρόθυμα πάντα φιλοξενούν τις εκκλήσεις για «παύση της τυφλής βίας» κάθε τυχάρπαστου «θρησκευτικού ηγέτη», «προέδρου κοινότητας» και γενικά όποιου θεωρεί - και μπορεί να πείσει το κοινό τους - ότι εκπροσωπεί τους εξεγερμένους. Οι πλέον ευαισθητοποιημένοι - με κρατική βούλα - δημοσιογράφοι απορούν «γιατί οι νεολαίοι δεν τα βάζουν με το σύστημα διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες ζωής και καταστρέφουν τις ίδιες τις συνοικίες τους, μαγαζιά και αυτοκίνητα». Τέλος, ο γλοιώδης κοινωνιολόγος Αμάρ Ενί προειδοποιεί (ποιόν;) ότι η εξέγερση κινδυνεύει να μετατραπεί σε ένοπλο αντάρτικο... Γενικότερα, η αντίδραση προσπαθώντας άραγε να μετρήσει την βλακεία των οπαδών της, αναλώνεται σε μια πασ-παρτού ρητορική περί συμμοριών - σκοτεινών συνομωσιών και λοιπών αποβρασμάτων που πρέπει να παταχθούν στο όνομα της τάξης, της δημοκρατίας, ή των κρουασάν, το ίδιο κάνει όταν πρόκειται για ένα κοινό αρκετά πωρωμένο. Από την άλλη το παραδοσιακό δεκανίκι του συστήματος που χαϊδευτικά αποκαλείται Αριστερά, μόνιμα ντοπαρισμένο από τις καπιταλιστικές αξίες, έχοντας έτοιμο το εμβόλιο, βρήκε στην εξέγερση της νεολαίας (και όχι μόνο) των γκέττο, τη σύφιλη. Εξεγείρονται οι νέοι, λοιπόν; Τι θέλουν; ΔΟΥΛΕΙΑ θέλουνε! Να στρώσουν!... Καλύτερα σχολεία λοιπόν στα προάστια, αντιμετώπιση της ανεργίας, προγράμματα απασχόλησης, μέτρα και θεσμοί κοινωνικής ενσωμάτωσης (στον καπιταλισμό)... Αρκετά όμως μ' αυτά τα άθλια αντισώματα του κράτους. Το κείμενο που ακολουθεί είναι πιο κοντινό στην πραγματικότητα της γαλλικής εξέγερσης, γι αυτό και στο ξεπέρασμά της: *«Η εξέγερση λυσσομανά, το αντάρτικο πόλεων εξαπλώθηκε σε όλες τις συνοικίες. Οι αιτίες βρίσκονται στην κοινωνική αδικία και στην καθημερινή βία: διακρίσεις, περιθωριοποίηση ανυπόφορες συνθήκες ζωής. Σήμερα είναι πια πολύ αργά για τους "μεγάλους μας δούκες" να πάρουν νέα μέτρα, για να κάνουν πιο υποφερτές τις συνθήκες ζωής στις συνοικίες μας, που ούτως ή άλλως δεν ήταν ποτέ ανθρώπινες ούτε ποτέ θα γίνουν.Δεν θέλουμε πια τον διάλογο, αρκετά κοροϊδέψατε με τα λόγια τους πατεράδες και τις οικογένειές μας. Ο διάλογος έχει πάψει μια για πάντα, μην προσπαθείτε να μας αποκοιμίσετε. ΜΗΝ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΤΕ, επειδή βάζετε τους ιμάμηδες και τα φερέφωνα που έχετε μετατρέψει σε όργανά σας να εκδίδουν εκκλήσεις για ηρεμία. Δεν*

έχουμε όπλα μαζικής καταστροφής, μόνο μερικά αυτοσχέδια εκρηκτικά, δεν έχουμε βομβαρδιστικά, έχουμε μόνο τις τσέπες μας... Τρέμετε όμως μικροί βαρόνοι του Νεϊγί1! Σήμερα είμαστε στις συνοικίες μας, σε λίγες μέρες θα είμαστε στην πόρτα του σπιτιού σας!
Η μάχη που ξεκινάει είναι μακρά και δίκαιη. Είμαστε δημιούργημα της κοινωνίας, κι αυτό δείχνει ότι ο πολιτισμός σας βαδίζει στο χαμό. Δεν έχουμε τίποτε πια να χάσουμε, θα προτιμήσουμε να πνιγούμε μέσα στο αίμα, παρά μέσα στα σκατά...
Μαχητές-ταραξίες του 932»
1. Νειγί: σικ προάστιο στα δυτικά του Παρισιού, παραδοσιακός τόπος κατοικίας πολλών αξιωματικών του στρατού και μεγαλοαστών.
2. 93-Seine-St Denis. Διοικητικό διαμέρισμα αποτελούμενο από λαϊκά προάστια ΒΑ του Παρισιού.
(Οι σημειώσεις είναι του μεταφραστή του κειμένου, ΙΜC)

...Ήταν μια γιορτή χωρίς αρχή και τέλος. Έβλεπα όλον τον κόσμο και δεν έβλεπα κανέναν, γιατί κάθε άτομο χανόταν μέσα σ' αυτό το αναρίθμητο και αεικίνητο πλήθος. Μιλούσα σ' όλους χωρίς να θυμάμαι ούτε τα λόγια μου ούτε τα λόγια των άλλων, γιατί η προσοχή στρεφόταν κάθε στιγμή σε νέα γεγονότα, απρόσμενα συμβάντα.
(Μπακούνιν, «Εξομολόγηση»)

Μετά από σχεδόν ένα μήνα, 4 νεκρούς, 2.500 συλληφθέντες και πάνω από 16.000 καμμένα οχήματα από την αρχή του χρόνου, η εξέγερση των αποκλεισμένων της Γαλλίας θάφτηκε στην καταστολή, την σιωπή και την παραπληροφόρηση. Δεν συμμεριζόμαστε την χλιαρή αποδοκιμασία της ξεφτιλισμένης συνδικαλιστικής CNT, που θεωρεί ότι οι εξεγερμένοι έχουνε τα ίδια βίτσια με αυτήν, δηλαδή καλύτερες δουλειές, εξυγίανση της αστυνομίας κλπ ούτε την απογοήτευση όσων θα θέλαν έναν δεύτερο «Μάη». Και μαζί με τις παρακαταθήκες της Εξέγερσης, στις οποίες θα επανέλθουμε γραπτά στο μέλλον, τους αφιερώνουμε και το παρακάτω απόσπασμα:
Αποχαιρετίστε τους ηρωικούς πρωτεργάτες της Κομμούνας, μπορεί να πει στους συντηρητικούς ο ιστορικός που είναι πάντα λίγο προφήτης, δεν θα τους ξαναδείτε πια!... Αυτοί που θα 'ρθούν θα είναι πιο αιμοβόροι, κακοί και εκδικητικοί μ' έναν ολοκληρωτικά νέο τρόπο, από τους ανθρώπους του 1871. Ένα καινούριο αίσθημα καταλαμβάνει έκτοτε το (γαλλικό) προλεταριάτο: ΤΟ ΜΙΣΟΣ.
(Ντρουμόντ, Το τέλος ενός κόσμου)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΛΛΑΔΑ:

1 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΒΟΛΟΣ: αφέθηκαν «ελεύθεροι» οι 47 πρόσφυγες που κρατούνταν στο «κέντρο υποδοχής προσφύγων» απ' τη στιγμή του εντοπισμού τους, κοντά στη Σκόπελο όπου εγκαταλείφθηκαν από δουλεμπόρους.

8 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Η αστυνομία χτύπησε με δυνάμεις των ΜΑΤ συγκέντρωση διαμαρτυρίας που καλούσαν μικροπωλητές της λαϊκής αγοράς στη ροτόντα, διαμαρτυρόμενοι για την έξωση της λαϊκής, και μεταφοράς της σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο στα δυτικά της πόλης, λόγω της ανάπλασης (τσιμεντοποίησης) της πλατείας στη ροτόντα και της αναβάθμισης της παρακείμενης εκκλησίας...

11 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: επίθεση δέχεται το Γαλλικό ινστιτούτο στις 18:30 από 80 περίπου αναρχικούς/ αντιεξουσιαστές με μπογιές, ξύλα, πετρες και σπρέι, ενώ φωνάχτηκαν συνθήματα αλληλεγγύης στους εξεγερμένους στη Γαλλία. Αντίστοιχο σκηνικό έγινε στο γαλλικό προξενείο στην Αθήνα.

14 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: στόχος εμπρηστών έγιναν τα ξημερώματα δυο τράπεζες (μια Εθνική στη Βασιλέως Γεωργίου και μια Πειραιώς στη Γρηγορίου Λαμπράκη). Νωρίτερα είχε πυρποληθεί μια μοτοσικλέτα. Σύμφωνα με την ανάληψη ευθύνης, από την «Κόλλεκτίβα εμπρηστών», σε εφημερίδα ήταν μια πράξη αλληλεγγύης στους γάλλους εξεγερμένους.

15 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: σημειώθηκαν δύο εμπρηστικές επιθέσεις, μια με βόμβες μολότοφ εναντίον αντιπροσωπείας αυτοκινήτων στον Εύοσμο (κάηκαν 8 αυτοκίνητα) και μία εναντίον αλυσίδας σούπερ μάρκετ, ενώ στην ανάληψη ευθύνης σε εφημερίδα, αναφέρεται:«αλληλεγγύη στους εξεγερμένους στη Γαλλία, λευτεριά στους συλληφθέντες του κράτους και στην Action Direct, ταξιαρχία - δολιοφθορείς χωρίς σύνορα».

17 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: πορεία που καλούσαν οι «αναρχικοί για την επανοικειοποίηση της μνήμης» στην καμάρα, κατευθύνθηκε προς τα πανεπιστήμια, όταν ξέσπασαν συμπλοκές έξω από το πολυτεχνείο μεταξύ άλλων αναρχικών ομάδων που καλούσαν συγκέντρωση στο πολυτεχνείο, και της αστυνομίας. Πάνω από 400 άτομα συνολικά βρέθηκαν στον χώρο των πανεπιστημίων και συγκρούστηκαν με τους μπάτσους που εκτός από δακρυγόνα και εμετογόνα, χρησιμοποίησαν και πλαστικές σφαίρες. Μεγαλύτερη σε προσέλευση κόσμου αλλά πιο περιορισμένης δυναμικής ήταν η πορεία στην Αθήνα. Σ' αυτό συντέλεσαν οι άσχημες καιρικές συνθήκες και η

ασφυκτική παρουσία της αστυνομίας (7.000 μπάτσοι αναπτύχθηκαν στο κέντρο της πόλης) όσο και το τρομολαγνικό κλίμα των ημερών, που καλλιεργήθηκε από διάφορες φυλλάδες.

18 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΑΘΗΝΑ: μετά από επίθεση στα γραφεία της παρακρατικής οργάνωσης «Χρυσή Αυγή» με μολότοφ, μέλη της οργάνωσης πυροβόλησαν με καραμπίνα, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό δυο περαστικών. Σκάγια βρέθηκαν και σε σταθμευμένο όχημα. Οι τραυματίες εισήχθησαν σε νοσοκομείο όπου κρατούνται από την αστυνομία, για να οδηγηθούν στον εισαγγελέα.

19 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΑΘΗΝΑ: λίγο μετά τα μεσάνυχτα πυρπολούνται με βόμβες μολότοφ τρία υποκαταστήματα τραπεζών (Αττική, Γενική και Ελληνική) στο ύψος της πλατείας Μοναστηρακίου.

21 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ: μπάτσος, της ΟΠΚΕ, καταδίωξε αυτοκίνητο που θεωρεί ότι οδηγούσε ο Νίκος Παλαιοκώστας, για να τραυματιστεί τελικά, πέφτοντας σε χαράδρα. Ο Ν. Παλαιοκώστας είναι ο μόνος έλληνας που συμπεριλαμβάνεται στη λίστα των 100 καταζητούμενων του FBI, γνωστός για μια σειρά από κλοπές και ένοπλες ληστείες, καθώς και για την απαγωγή του καπιταλιστή Αλ. Χαίτογλου, και την απόδρασή του από τις φυλακές Κορυδαλλού στις 15/12/1990.

24 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΑΘΗΝΑ: επίθεση με μολότοφ δέχτηκε μια διμοιρία των ΜΑΤ στην οδό Πατησίων, ενώ από τις φλόγες καταστράφηκε μια στάση λεωφορείων.

26 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΑΘΗΝΑ: πυρπολήθηκε το διπλωματικό αυτοκίνητο της Γεωργιανής πρεσβείας, στα Εξάρχεια, «σε ένδειξη αλληλεγγύης στους 3 αναρχικούς φυλακισμένους που διώκονται για τις επιθέσεις και την απαλλοτρίωση εξοπλισμού των ΜΑΤ» σύμφωνα με την ανάληψη ευθύνης σε εφημερίδα.

27 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΛΙΒΑΔΕΙΑ: Στη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα Λεβαδειακού-ΑΕΚ, οπαδοί της ΑΕΚ πυροδότησαν την εκτροπή του αθλητικού θεάματος: αφού εισήλθαν στο γήπεδο χωρίς εισιτήρια, «κατέστρεψαν την περίφραξη, πήραν πέτρες και άλλα αντικείμενα, αναρριχήθηκαν στην κερκίδα από τις μεταλλικές κατασκευές και τα εκσφενδόνισαν εναντίον των αστυνομικών που ενεργούσαν έλεγχο στις θύρες 5 και 5Δ, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό 4 αστυνομικών». Οι συμπλοκές συνεχίστηκαν από οπαδούς και των δυο ομάδων, που επιτέθηκαν στις αστυνομικές δυνάμεις με σιδερόβεργες, πέτρες και καπνογόνα, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό αρκετών μπάτσων και την πυρπόληση οχημάτων δυο τηλεοπτικών σταθμών. Ολοκληρώνοντας την επίθεση τους προς ό,τι αλλοτριωμένο κι αλλοτριωτικό βρισκόταν μπρος τους,

κυνήγησαν παίκτες τών ομάδων και αθλητικούς παράγοντες, βουλώνοντας κάθε στόμα που αναμασά απαξιωτικά κατηγορίες περί «ανεγκέφαλων χουλιγκάνων», «κολλημένων με την ομάδα» κλπ

28 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΕΒΡΟΣ: Αυτοκτονία 19χρονου στρατιώτη, ενώ φύλαγε σκοπιά στην κεντρική πύλη φυλακίου.

28 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΑΘΗΝΑ: μετά από ληστεία τράπεζας (Εθνική, στην πλατεία Παιανίας), περιπολικό της «Δίωξης Λαθρομεταναστών Αττικής», καταδίωξε το αυτοκίνητο του ληστή και προκάλεσε τον θάνατό του, όταν τα δυο οχήματα συγκρούστηκαν, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν και οι δυο συνοριοφύλακες, ο ένας θανάσιμα. Δεύτερη δολοφονία σ' ένα μήνα, μετά τη ένοπλη συμπλοκή που κόστισε τη ζωή του αλβανού ληστή στις αρχές Νοέμβρη. Φαίνεται πως το κράτος θέλει να ξεμπερδεύει με κάποιες συμπεριφορές με κάθε κόστος...

29 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ: Η ΕΙΔΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ: «απεγνωσμένος επιχειρηματίας» έλουσε με βενζίνη το πάτωμα τράπεζας κι απειλούσε να βάλει φωτιά, λόγω υπέρογκων χρεών που του ζητούσε. Όταν του τσαμπουκαλεύτηκε ο υποδιευθυντής της τράπεζας δεν δίστασε να τον λούσει κι αυτόν με βενζίνη. Τελικά συνελήφθη.

ΑΓΓΛΙΑ:

ΤΕΛΗ ΝΟΕΜΒΡΗ, ΠΛΥΜΟΥΘ: «Σάλο προκάλεσε η δημοσίευση επαίσχυντων φωτογραφιών από τοπικό ταμπλόιντ, που εμφανίζουν γυμνούς πεζοναύτες του βασιλικού στρατού να επιδίδονται σε βίαιη κακοποίηση συναδέλφων τους στο στρατόπεδο του Πλύμουθ». Σημειώνεται ότι από το 1995 ως το 2002 τέσσερις νέοι δολοφονήθηκαν στο συγκεκριμένο στρατόπεδο, ενώ οι συγγενείς τους αμφισβήτησαν την επίσημη εκδοχή της αυτοκτονίας καταγγέλλοντας κακοποίηση των στρατιωτών από συναδέλφους τους.

ΤΟΥΡΚΙΑ:

9 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΣΕΜΝΤΙΝΛΙ: βομβιστική επίθεση κατά βιβλιοπωλείου πρώην κούρδου αντάρτη πυροδοτεί εντάσεις. Την επόμενη Κυριακή σημειώνονται συγκρούσεις μεταξύ τουρκικών αστυνομικών δυνάμεων και κούρδων στην Κωνσταντινούπολη και την Μερσίνα, με αφορμή την 27η επέτειο ίδρυσης του ΡΚΚ, κατά τις οποίες καίγονται αρκετά οχήματα ενώ οι τούρκοι μπάτσοι χτυπούν παιδιά, και συλλαμβάνουν αρκετούς διαδηλωτές.

26 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΑΓΚΥΡΑ: σε διαδήλωση εκπαιδευτικών στην Άγκυρα, που χτυπήθηκε από την αστυνομία, τραυματίστηκαν 17 άνθρωποι.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ:
18-19 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΓΚΡΟΖΝΙ: 15 ρώσσοι στρατιώτες και 2 αστυνομικοί σκοτώνονται κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με αντάρτες.

ΚΥΠΡΟΣ:
27 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΛΕΜΕΣΟΣ: κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα ΑΠΟΕΛ-ΑΕΛ, σε συγκρούσεις μεταξύ οπαδών και πάνω από 400 μπάτσων της κυπριακής αστυνομίας και της Μηχανοκίνητης Μονάδας Άμεσης Δράσης, τραυματίστηκαν πολλοί οπαδοί όσο και αστυνομικοί, ενώ ένας μπάτσος, αφού λιθοβολήθηκε, πέθανε από ανακοπή καρδιάς (δεν ήταν φαίνεται προπονημένος για τόσο μεγάλες συγκινήσεις).

ΙΝΔΙΑ:
13 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΜΠΙΧΑΡ: ναξαλίτες αντάρτες (μαοϊκοί) επιτέθηκαν ενάντια στον παρακρατικό στρατό Ranvir Sena των πλουσίων γαιοκτημόνων της Βεγγάλης (Ινδία), σκοτώσαν 9 απ' αυτούς και στη συνέχεια εισέβαλαν σε φυλακή, απελευθέρωσαν τους φυλακισμένους, και την τίναξαν στον αέρα. Αξιοσημείωτο είναι ότι κάποιοι από τους φυλακισμένους, δεν έφυγαν αλλά παρέμειναν στη φυλακή απ όπου και έδωσαν πληροφορίες στους αστυνομικούς που κατέφθασαν αργότερα, μαζί με στρατιώτες του Sena. Οι καταπιεσμένοι κρατούμενοι, έχοντας εσωτερικεύσει το ταξικό-κοινωνικό σύστημα της Ινδίας, και σ' αυτό παίζει έναν μεγάλο ρόλο η θρησκεία και η ιστορική παράδοση της - χωρισμένης σε κάστες - ινδικής κοινωνίας, θεώρησαν παράλογο και εγκληματικό να προσπαθήσουν να διαφύγουν από «την μοίρα τους». Γίνεται έτσι φανερό ότι ακόμα και μια φανταστική - άυλη σχέση μπορεί να επιφέρει μια ολότελα πραγματική καταπίεση. Και τα κάθε είδους αφεντικά αυτής της κοινωνίας το γνωρίζουν. Γι αυτό και η θρησκεία (άμεσα ή έμμεσα κρατική) θα είναι πάντοτε «*το δόγμα κάθε υποταγής - η νύχτα που νομιμοποιεί το κάθε έγκλημα*»...

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ:
11 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΚΑΚΑΡ: αμερικανοί πεζοναύτες έκαψαν ζωντανούς δυο αφγανούς που υποπτεύονταν για συνεργασία με τους αντάρτες ταλιμπάν, ενώ διεκήρυσσαν πως «αυτή η τύχη περιμένει όποιον αντισταθεί».

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ:

26 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΜΑΡ ΝΤΕΛ ΠΛΑΤΑ: κατά τη «σύνοδο κορυφής των αμερικανικών χωρών» χιλιάδες διαδηλωτές αντιτάχθηκαν στα σχέδια των κυριάρχων. Συγκρούσεις σημειώθηκαν στο Μπουένος Άιρες και στην Ουρουγουάη, όπου και χτυπήθηκαν τράπεζες και αστυνομικές δυνάμεις. Ο γραφικός κρατικο-καπιταλιστής πρωθυπουργός Ούγκο Τσάβεζ προσπάθησε να καπηλευτεί την αντίδραση των λατιναμερικανών εξεγερμένων, επαναλαμβάνοντας την γνωστή (και από τους εγχώριους σταλινοπατριώτες) όσο και γελοία αντιαμερικανική ρητορεία που προσαρμόζουν κατά περίπτωση οι δεινόσαυροι της αριστεράς, ενώ ο πρώην star Ντιέγκο Μαραντόνα, σε μια, αμφίβολης επιτυχίας, προσπάθεια να διασκεδάσει τις εντυπώσεις, φιγουράριζε ως άλλος Τσε, φωτογραφιζόμενος να κάνει το σήμα της νίκης, ανεμίζοντας σημαιάκια του κράτους της Βενεζουέλας που τον σπονσοράρει τον τελευταίο καιρό, αγωνιώντας να πείσει (ποιόν άραγε;) ότι και η αντίσταση, στα καθορισμένα νόμιμα πλαίσια βεβαίως, μπορεί να είναι in.

ΙΤΑΛΙΑ:

28 ΝΟΕΜΒΡΗ, ΜΠΟΛΩΝΙΑ: απεργία πείνας ξεκίνησε ο Απόστολος Βαβύλης, γνωστός για τη θεάρεστη επίδοσή του στο θεόπνευστο πρεζεμπόριο, καθώς και στα σχετιζόμενα εμπόρια ψευδαισθήσεων. Αφού κυλίστηκε στους εκκλησιαστικούς και παραθρησκευτικούς βόθρους της ακολασίας, αναρριχήθηκε στο αστυνομικό παρακράτος, για να καταλήξει στις φυλακές της Μπολώνια. Με τέτοια προϋπηρεσία όμως, κανείς δε χάνεται, κι έτσι το ελληνικό υπουργείο δικαιοσύνης ζητά επιτακτικά την μεταφορά του στην ευγνωμονούσα πατρίδα.

Σύμφωνα με ανακοίνωση της αστυνομίας που προσυπογράφουν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο Συνασπισμός, 127 αριστερά κόμματα και οργανώσεις, 14 κεντρικά δελτία ειδήσεων, 26 έγκριτες εφημερίδες, 11 συνομωσιολόγοι, 4 γνωστοί αστρολόγοι-μελλοντολόγοι, 2 ψυχολόγοι-ουρολόγοι και ένας κοσμήτορας πανεπιστημιακής σχολής:

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ!

Συμπεριφερθείτε ανάλογα...